

Ben Ve Köyüm 12

– Harun Yıldırım · 18 Aralık 2017

Ben ve köyüm / 12

ama kader işte Osman elleri kelepçeli mapushaneye götürülmüştür Garibim ne bilsin ki bulduğu sıcak çorbanın sıcak aş"ın karşılığını verebilmek için suçun üstlenmişti Gülsüm Hüseyin'e sakın olmasını söyle her şeyi bir bir izah edeceğini söyler ve Gülsüm Hüseyin sakinleştirir Bir bardak su verir oturur Şöyle kenara ve her şeyi bir bir anlatırtartık Fadime'nin bütün oyunlarınınanlamış Herbir kördüğümü çözmüştür Hüseyin kendi kendine biraz mırıldandı.

Sevda bahçelerinin Gülleri Kara.
daha kapanmadı açtığın yara.
artık bundan sonra beni ne sor ne ara.
Kader bana yaşadın deme sakın.
gittiğim yol ve yer umutsuz yolmuş.
Dilek tutanlar o yolda kaybolmuş.
silinen yaşlarla kaç Mendil solmuş.
Kader bana yaşadın deme sakın.
yattığım Bu benim gaflet uykusu muydu.
Gafleti soymuş çıkarmışım Ölüm uykusu muydu.
muradı aldırmadın dünyadan derdin bu muydu
Kader bana yaşadın deme sakın.

Hüseyin içini bir anda içini şarkılara türkülere dökmüş yanıyordu buram buram kanıyordu Hüseyin'in yüreği.

Bunlar yeryüzünün yasaları mıydı yeryüzünün gelenekleri göreneklere miydi.
yoksa uygarlık altında Cehennem adaleti miydi,
olamazdı olamazdı elbet Yaradanın yaratmış olduğu ilahi adaleti insanlar bozuyordu yoksul fakir olmak bu yasanın kaçınıcı maddesi idi, Bu kanun ve adalet de erkeğin yoksulluk yüzünden alçalmasına isyan ediyordu, maalesef hangi maddesi bilmiyoruz ama maddesinin birinde demek ki böyle bir şey varmış Hüseyin Bu maddenin tam ortasında yer almış.
hangi tarafa dönse Kader bir yumruk vuruyor eğrilip büğrölüp yangına düşmüş bir Ejder gibi bir türlü çıkamıyordu .hayatın merdiveninden iniyor Ken yanıyordu tırmanırken yanıyordu
bazen Allah'a dua ediyordu, Yarabbi Nerede bu Serap'ın Vahası diyerek,
sanki hayatın her günün de üstüne üstüne bir alev Tufanı geliyordu.
Ama bazen de içinde Neşe mutluluk vardı Gülsüm'ün yanında Durdukça yüreği pırl pırl gözleri gülerdi,

O cehennem gibi vadi de bir cennet vardı,

Gönül Menâha dan geçiyordu,

yavaş yavaş o demin vurduğu heyecan yüzüne vurur belli etmezdi, Aşk Gemisi ile sefere çıktığı ummanı dalgalandırdı Ama bunlar Sadece içindeydi yüzüne karşı bir şey diyemez hep suskundu.

yıllar sonra bulduğu Öz oğlunu kurtarması gerekti, biri Yıldırım gibi Gülsüm'ün yanından ayrılarak karakola gitmeye karar verdi Gülsüm de gelmek istedi, Hüseyin Hayır sen gelme, derken gülsüm lafa girdi.

Hüseyin Sakın ona babası olduğunu söyleme dedi biraz zamana bırak bunu üzerimizden Kara bulutları gitsin ondan sonra her şeyi yavaş yavaş kendin anlatırsın dedi gülsün.

haklıydı Tabii ki , ama Hüseyin'in gidecek bir yeri yoktu yavaş yavaş da akşam olmak üzere idi Hüseyin ben gideyim dedi bu işi böyle bırakmayacağım benim bu işi çözmem lazım dedi Hüseyin kararlıydı ve Gülsüm de ayrılır oradan Hüseyin Yavaş yavaş köyden çıkmak üzereydi Gülsüm oğlu Mustafa ile evine dönmüştü.

Hüseyin köy kahvesine girip Akşamın olmasını beklemektedir ve akşam olmuştur karanlık çökmüş Tür zifiri bir katran karanlık Hüseyin hiç kimseye gözükmekten köyün altındaki bulunan sık ağaçlığa girer geceyi orada geçirir. bunu hiç kimseye belli etmemeye çalışır ağacın altına uzanır Köyü'nün arabaları gelip gitmektedir onları seyreder Hüseyin, kafasını yukarı kaldırdığında Fadime'den olan kızının bir arabanın içinde iki kişi ile beraber aşağıya doğru gittiğini görür hemen ayağa kalkar Evet bu Öz kızındı Fadime'den olan kızındı Bu arabanın içindeki Ama yanındakileri daha önce hiç görmemiş değil onları hiç tanıyamıyordu Bir gariplik vardı Evet hem de ne gariplik Hem de ne tuhafılık vardı bu işte bir türlü sabah olmuyordu kıvranıyordu da dönüyor du sağa sola kendini vuruyordu kendini kaldırıp Kafasını kaldırıp koyuyor yatıyordu ama bir türlü Uyku gelmiyor O rada Sabah Olmuyor nasıl bir geceydi ki bu böyle.

Kader sanki Gece ikiye böldü ,

ne gözleri ağladığı ne yüzü güldü,

acıya kedere sarılmış bir gün daha öldü,

ve yavaş yavaş Güneş kendini göstermeye başladı Hüseyin gözlerine ovalıyordu üşümüş tü soğuktu geceler ve ilk geceydi soğuk gecelerin ilk gecesiydi bu

insana hüznler kederler çöker bir akşamüstü,

işte öyle bir günde gece kendine küstü

Hüseyin hemen toparlandı gidip oğlunu Görmeliydi Belki ona ben senin babanım diyemeyecek di ama sevdiğinin hatırası Öz oğlunu görecekti Hüseyin şehre indi Sıcak bir çorba içmek için bir lokantaya girdi sıcak bir mercimek masaya konduğu üzerinde öyle bir duman vardı ki mercimeğin Hüseyin dumanıyla ısınıyordu karşıda bir eczane oraya gidip bir aspirinde almak istedi ama önden çorbayı içmeliydim birkaç kaşık almıştı Hüseyin ve almaya devam ediyordu şöyle kafasını kaldırdığında baktığında Fadime'den olan

kızını eczanede gördü bu kişi kendi öz kızı idi buna hiç bir anlam veremiyordu o eczanede o sabah erkenden ne işi vardı hemen apar topar masadan kalktı eczaneye doğru koşuyordu ve kızının bir anda oradan kaybolduğunu gördü Eczacı ya koşarak dedi ki Biraz önceki kız nerede nerede dedi Eczacı Hayır ve Beyefendi Hangi kız diye Şaşkın şaşkın baktı adamı Ne diyorsun sen kardeşim diyerek Eczacıya dik konuşmaya başladı sert konuşmaya başladık Biraz önceki kızı soruyorum sana diyerek Eczacıya bağıriyordu ama Eczacı hiç kimse yokmuş gibi durgun durgun sakın sakın Hüseyin'e cevaplar veriyordu Hüseyin buna hiç bir anlam verememişti. Hüseyin hızlı adımlarla Karakola doğru yöneldi ama kafası eczanedeydi içinde bir burukluk içinde bir his içimde bir sıkıntı ile Karakola doğru yürüyordu Hüseyin'in yıllar sonra karanlıkta ayrı yattığı ilk geceydi ve Osman'ın mapushanede yattığı ilk geceydi . Osman ne bilir ki mapushane duvarlarına ne bilir ki Mapushane Ranzaları ne bilir Mapushane gecelerini Osman'ın hayata ilk başladığı adımlar mapushanede başlıyordu Bu nasıl bir hayat nasıl bir kaderdir ki Osman.

üç beyinsiz kafa üç beyinsiz insana diyorsak halk

Bu nasıl bir güneş nasıl bir gece Osman kalk yerinden kalk

Bu nasıl bir Tufan yakıp yıktı bütün Vadiyi Kainat sustu

İlk gecede üstüne duvarlar katrsanmı kustu

hayata basarken Cefair olsun her adımın

o mezarlık sancağı elindeki hangi kadının

sokulup bir ranzanın altına Güya her gece uyuyan

işte hayat dediğimiz maskara çırılçıplak bir Üryan

Osman ilk gece Uyuyamadı

Güneş bir türlü doğmuyor du Güneş nereye gitmişti o gün her gün üstünde doğan güneş onun

kemiklerini derisinin sıcaktan Güneş o gün nere deydi Oysa Neredeyse öğlölmuştubir bir tuğla kırığının

arasından Bir kıvılcım gelmişti bu Güneş ti sonbaharda yaprakların döküldüğü gibi herkes ranzalardan

birer birer iniyordu bir Pınar Gözünden çıkan suyun arkında hedefine gittiği gibi herkes aynı yere

gidiyor du Kızıl bir çamın dağların Eteğinde dikildiği gibi herkes dikiliyordu

gök gürleri gibi bir ses geldi hey sen Kalk lan oradan gel buraya çabuk getirtme beni ora diye ?

Osman füze gibi fırladı koşarak yanlarına vardı dineldi sayım vardı.

Üç beş Gardian Çelik kapıların ardından ellerinde sopalar ile girdiler Eller arkaya bağlanmış kaşları Çatık

dimdik yürüyüşler Osmanlı bunları ilk defa görüyordu Sayım bitti Herkes yalnız ranzasını düzeltmekle

meşguldü Osman'ın ranzası Hiç bozulmamış de ki ne düzelterekti

ilk sofraya ilk çay zaten Osman alıştığı bunlara bunların önemi yoktu ki

Osman'ın düşündüğü gerçek dostu Mustafa'yı alıacak da Artık bunlara

ilk görev Osman'a verildiği yerleri silmek süpürmek camları silip süpürmek Osman temizlik işleri ile

meşguldü artık işini biliyordu Bir de Mapushane nin en genci en küçüğünü hemen hemen bütün işler

ona bakıyordu .

Hüseyin karakola gelmiş karakol komutanıyla görüşüyordu Osman'ın suçsuz olduğunu defalarca söylese

deArtık her şeyi boştu karar verilmiş hüküm kesilmişti Hüseyin'in bunu zaman içinde kanıtlanması

gerektiği Karakol Komutanı söyledi Hüseyin yalvarıyor Onu bir kere göreyim bir kere diye komutan

henüz görüşme günü değildi görüşme günü gelip onu görebilirsin dedi bun da hiçbir sakınca yok dedi Hüseyin O günü sabırsızlıkla bekliyordu Hüseyin Elleri boş umutları kırılmış olarak geriye dönmek zorundaydı karakoldan mahsum bir duruşla boynu bükük çıkıyordu merdivenlerden ağır ağır inerken Fadime iyi gördüğü Fadime yanında üç beş çalışan ile birlikte ve Avukatı ile birlikte karakola doğru gidiyordu. Hüseyin ve Fadime'nin bakışları birleştiği çarpıştığı Yıldırım gibi bir gürültü çıkardı Fadime Hüseyin'e seni mahvedeceğim seni Sürüm Sürüm süründürücem diyerek çekti gitti Hüseyin merdivenlerden inerken kızını soruyordu eczacının orada ne işi vardı kızımızın diye bağıyordu.sorular cevapsızdı .

Hüseyin nereye gidebilirdi ki bir zamanlar Zengin kariyeri olan Hüseyin artık yapayalnız da gidecek yeri yoktu çalışacak işi yoktu yatacak evi yoktu barkı yoktu hiçbir şeyi yoktu yiyecek bir lokma ekmeği bile yoktu

köye gitmeliydi olanları Gülsüm'e anlatmalıydı Gülsüm'ü haberdar etmeliydi köye vardı Gülsüm'e olanları hepsini anlattı Ama artık o köyde durmanın anlamı bile yoktu

Hüseyin Eczacı daki gördüğü durumunu Gülsüm'e anlattı gülsümde tanıyordu o eczacıyı bir tuhafılık vardı

sanki koca dağılmış Bir Yumak Eczacı da görüşüyordu sanki orada başlayıp orada bitiyordu ama bir türlü bu olay çözülmüyormüyordu

Gülsüm'e bunu anlatmaya çalıştı Ben artık burada kalamam Gülsüm ben gitmeliyim çalışmalıyım şehre gitmeliyim dedi Gülsüm bir zamanlar Hüseyin'in Onun için neler yaptığını biliyorduk hiç tereddütsüz Hüseyin burada bizde kalabilirsin dedi Burası senin bir evin sayılır dedi Hüseyin hayır dedi çünkü korkuyordu söylenecek laftan üzerine gelebilecek dedi kodudan korkuyordu Gülsüm'ün üzerine bir laf gelsin istemiyordu Hüseyin karar vermişti bende şehre gider orada iş bulur çalışırım Bu arada daha oğlumu gider orada ziyaret eder orada gördüm diye düşünüyordu Ve öyle de yaptı Hüseyin Gülsüm ile konuşurken Durukan Mustafa geldi Mustafa'da serpilmiş di Mustafa da büyümüş de artık O da çalışıp annesine para kazanabilir diye ama okulu vardı Mustafa'nın annesi Mustafa'nın okumasını istiyordu Çünkü Osman mapusa girerken bunu istemiştin Mustafa'dan okuyup büyük adam olmasını istemişti ama zaman ve Hayat Bizim ne istediğimize yer veriyor ki vermiyor işte hayat ne isterse nereye isterse bizi orası sürüklüyor

Hüseyin oradan ayrıldıMustafa annesine anne bırak ben de Hüseyin amca gideyim ben de çalışayım sana yardım edeyim diye düşünüyordu annesine bunu söyledi ama annesi Bunu asla istememişti Çünkü Mustafa'nın okumaya devam etmesi istiyordu ama Mustafa artık zamanın geldiğini hayata atılmanın hayatta savurgan zincirin birinden tutmanın zamanının geldiğine inanıyordu yaşı küçük olmasına dair çok şeyler yaşamıştı ve yaşıyordu daha hala Ama gelecek zamanda neler neler yaşayacak da Mustafa ondan Kimsenin haberi var mıydı o hayatım hırçın esen rüzgarı Mustafa'yı nereye savuracaktı Mustafa hayatım başındaydı ama annesi ve Hüseyin amcasının yaşadığı her şey ona çok büyük tecrübe kazandırmıştı Mustafa Ak bağırarak Hüseyin Amca Hüseyin amca Dur ben de geliyorum dedi Ben de seninle şehre gelip seninle beraber çalışacağım dedi idi ve Mustafa Hüseyin amcası ile birlikte hayata Yelken açmıştı...

Devam edecek